

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 209. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius03val-shoot-idm139651353657472.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Den femte predicken som er om de dødis Opstandelse

HER til effter at wi vdi fortalen gjorde ende paa de omstændeligheder/ som høre til denne Historie/ och huorlunde denne Historie kand delis vdi sine besynderlige parter/ hørde wi vdi neste predicken ocsaa den første sted om en Christen Bøn/ Nu følger den anden sted her effter/ som er om de dødis opstandelse/ som ocsaa er bescreffuen vdi den ærefulde Christi forklarelse/ met disse ord. ||

OC det skede der hand bad ath hand bleff forklaret for dem/ oc den skickelse i hans Ansict bleff anderlunde. Ia hans Ansict skinde som Solen oc hans Kledebon vor huid oc skinnendis Ia hans kleder bleffue saa skinnende oc saa saare huide som Sne/ saadanne at ingen paa lorden/ som lydder Klæde kand gøre det saa huit. || 210 * Her vaar vel megit at tale om/ men det er/ som tilforn er sagd/ wmueligt at wi kunde rettelige vdi dette dødelige oc wselige lifff tencke eller nock predicke her om/ Thi det offuergaar vort forstand/ saa længe som wi komme dette ligende fæ i disse lerkar/ da kunde wi icke begribe det fuldkommelige/ fordi at inted dødeligt menneske kand begribe i sine sind denne Histories Maiestat oc mectighed/ saa langt er det fra at nogen kand vdsige hende met sin tunge.

* Det siunes vel saa/ at Christus vilde icke aleniste lade sine Discipler see hans rigis ære oc herlighed/ men ogsaa lønlig hellighed/ vdi dette spectackel/ huor faar S: Peder/ som vaar en aff disse tre Discipler/ der hand vilde giffue den rette visse lærdom til kende/ da sette hand denne siun frem/ || oc Guds røst/ som hand her hørde/ om huilcken sted vdi S: Peders sendisbreff wi ville tale om her effter vdi sin sted.

* Nu ville wi tale enfoldige/ saa megit som mueligt er/ om denne anden sted/ ind til wi komme hen i den anden Verden. Thi denne forklarelse hører aller mest hen til den anden Verden/ der som wi skulle icke aleniste see hannem saadan som hand er/ men wi skulle ocsaa vere hannem lige/ naar hand obenbaris/ oc som S: Pouel siger/ Naar Christus/ som er eders Liff obenbaris da skulle ocsaa i obenbaris met hannem i gleden/ Huor som wi skulle icke aleniste fuldkommelige forstaa denne forklarelse/ huad den er i sig/ men ocsaa vdi oss selff den forfare/ som her effterfølger om Mose oc Elia. Thi da skulle wi forsøge det samme/ || oc neruerendis tale met Gud Fader/ Søn oc hellig Aand oc nyde oc bruge saadant met lyst ære oc glæde til euig tid.

* Det Christus/ der hand taledede om Kong Salomon/ sagde/ Her er mere end Salomon/ det giffuer sig vel ocsaa til kende/ Thi end dog wi vndre paa Kongers och Førsters skinnende klæder/ oc holde dem for en deylige faurhed/ saa ere de dog vdi sandhed alle sammen/ ekon lige som en gammel klud/ eller reffuen skindkiortel/ naar mand ligner dem ved denne klarhed/ som de her see udi vor Herre Christo oc i disse tho hellige mend Mose oc Elia/ oc nødis wi til/ at lade det bliffue ved saadanne 211 tancker/ Thi wi kunde icke komme høyre i dette lifff/ det er nock at wi beholde en sum der aff/ at her beuisis oc betees de dødis opstandelse oc den tilkommendes ære och || klarhed ocsaa den som vore Legemer skulle haffue/ om huilcken wi ville nu noget tale.

* Christi rigis klarhed/ skulle wi beskue i tuende maade/ som er i dette lifff oc i det tilkommendis lifff. Christi rigis Liuss/ Skin oc klarhed i dette lifff/ er vdi de tro Christnis Hierter/ som ere opliuste vdi vor Herris Christi kendelse. Thi der bleff en foruendelse/ den tid de bleffue omuende fra vonkundigheds mørckhed/ fra Satans rige/ oc til den rette Guds kendelsis liuss ved ordet/ ved den hellig Aand oc ved Guds krafft.

* Om denne klarhed kand mand læse sande vidnesbyrde i disse effterfølgende steder/ vdi huilcke Liussit oc mørcket settis til sammen mod huer andre/ det er Christi rige oc Satans rige. ||

* Eph: v. I vaare nogen stund mørckhed/ men nu ere i it liuss vdi Herren/ vandrer som Liusens Børn.

* Coloss: i. Hand som frelste oss/ aff mørckens øffuerighed oc sette oss i sin elskelige Søns rige/ vid huilcken wi haffue forløsning formedelst hans blod som er syndernis forladelse etc.

* Men nu speyler Herrens klarhed sig i oss alle/ met it bart ansict/ oc wi bliffue forklarede i det samme Billede/ fra den ene klarhed/ til den anden som aff Herrens Aand.

* Men Christi rigis liuss/ vdi det tilkommendis lifff er den wdødeligheds ære/ oc legemens forklarelse/ som wi skulle anamme vdi de retferdige opstandelse/ Om den finder mand i disse effterscreffne steder i scrifften.

* Philip: 3. Hand skal forklare vort ringe Legeme at det skal vorde lige ved hans forklarede Legeme. ||

* i. Cor: xv. Det bliffuer saat i raadnelse/ oc det skal opsta vden raadnelse.

* Matth: xiii De retferdige skulle skinne/ som Solen/ i deris Faders rige/ Som hand ocsaa her bruger den

lignelse om Solen.

* Dani: xii De som lære/ skulle skinne/ lige som Himmelen skin.

212

* Der faare skulle wi dette her lære oc vide/ at lige som de wgudelige ere forblindede her i Satans Rige/ vdi deris sinds mørckhed/oc skulle paa den tilkommendis dom antuordis hen i det vduortis mørck/ saa ere Guds vdualde hev opliuste ved Christi kendelse/ oc skulle annamis hen til den Ære som er i liuset oc i klarhed. Oc der faar paamindis wi her/ at wi skulle altid atspørre dette første liuss/ Som er Christus/ om wi ville komme hen til det || andet liuss/ som den hellige Augustinus giffuer deilige til kende vdi den bog om Guds stad/ der som hand saa siger/ Staa sig op i den første opstandelse/ som icke vil fordømmis i den anden. Thi den første er Sielens opstandelse/ den anden Legemens/ Denne skal følge hin effter oc icke hin denne.

* Effter denne lerdom oc paamindelse følger en trøst oc husualelse/ at ved den tilkommendis klarhed kunde wi bestercke oss i taalmodighed oc i haabet/ naar noget gaar oss imod/ Som S: Pouel formaner oc trøster oss i. Cor: xv.

* Der faar verer stadige kære brødre oc wbeuegelige/ verer offuerflødige altid i al Herrens gerning/ effterdi i vide at eders arbeyde er icke forfengeligt ved Herren. Thi det vil Christus skaffue hoss sine Discipler i denne || forklarelse/ at de skulle lide Kaarssit oc forfølgelse ved haabet til den tilkommendis glede/ som hand vilde saa sige/ Ieg sagde eder det faar otte dage/ at ieg skal lide/ men ieg sagde eder ocsaa at ieg skal opstaa igen/ Det vil ieg nu lade eder see/ kommer oc seer min klarhed/ Lige saa skal ieg komme alle dem til at opstaa i Æren/ som tro paa mig.

* Disse løder skulle kaarsfeste mig/ men jeg skal opstaa igen. Lige saa skal oc Verden forfølge eder men i skulle skinne i Æren/ det vnde oss Gud Fader ved Iesum Christum

Amen.